

Recueil des chartes de l'abbaye de Stavelot-Malmedy, 129

In nomine sancte et individue Trinitatis. Ego Rodulfus abbas Stabulensis gratia Dei et presentibus et futuris in Christo viventibus et victuris. Que et quanta nobiscum fecerit qui potens est Deus noster in scripto hujusmodi cartule posteris transmittimus, et ut vere credant, commendamus inprimis ut sit nomen ejus benedictum; deinde ut quod consilio bonorum precipue fratrum atque fidelium nostrorum hortamine sanctimus et auctoritate nostra firmamus non sit vanum cuiquam vel irritum, sed jam ulterius maneat notum, inviolatum et inconvulsum. Est nobis possessio antiquitus in loco qui dicitur Ad Fractum Pontem pertinens ad potestatem eque nostram que appellatur Louineias, quam videlicet possessionem rustici juxta manentes in vico Alno, qui sunt sancti Alberti Aquensis familia, jam olim placitaverunt a ministris nostris ut essent mansionarii censum indictum solvendo. Postea vero cupiditate docti et malivolentia in jus suum invaserant et nostris repugnantes et nobis cum omni violentia sibi detinebant et vindicabant. Hinc utrimque id est inter ipsos et nostros altercatio diutina concrevit, sanguinis effusio plurima et sepius repetita, de die in diem concertatio facta est gravis et hoc malum infinitum protactum est usque ad nostra tempora. In diebus sane nostris dum advocatus illorum est dux Godefridus Bulinensis filius Eustacii de Bulengiis, noster autem advocatus Albertus comes Namurcensis, ut credimus disponente Deo, nobis instantibus super hoc negotio post plurimas inter ipsos advocatos disceptationes et colloctiones, nulla melior visa est sententie diffinitio quam ut per judicarium campum super hoc fieret examinatio. Sic deinde statuto die et collata utrimque magna populorum affluentia, nobis et ipsis presentibus advocatis, duo ex utraque parte homines ad hoc preelecti, ut fieri solet, aggressi sunt singulariter, et noster homo propiciente Deo et sancto Remaclo victor factus est et ecclesie nostre sua possessio ut ante a nostris premonstrata et preambulata fuerat jure adjudicata et per legem restituta est. Hinc ipsi homini qui est Gislebertus nomine, qui posuit quasi in mortem animam suam pro nostra fidelitate, delegavimus imo dedimus quartarium terre et cortilium jacens in dominicatu et ipsius potestate Louineias de respectu quoque anno solvendis. Actum jussu nostro in generali placito, vestituram legalem et bannum accep . . . habeat, amplius teneat, sibi possideat in justa hereditate ipse et posterius ejus. Simul etiam ei super hoc descriptionis hujus fecimus et jussimus cartam fieri et sancti Remacli sigillo signari, ut penes se habeat ipse et ejus sequentia, ne quando pro aliqua malivolentia quisquam vim inferens auferre presumat. Denunciamus adhuc, ut in Christi nomine successoribus post nos loco nostro proferendis ut hoc intemeratum conservent sicut et ipsi sua volunt permanere, si quam fecerint auctoritatem. Ceteris autem quibuscumque interdiciamus auctoritate Dei et sancte Marie matris Domini et sancti Petri apostolorum principis et sancti Remacli et omnium sanctorum, ut quod concessimus et firmavimus ipsi homini Gisleberto nullus temerare presumat, et, si fiat, maledictioni et excommunicationi et anathemati subjaceat. Eodem modo feriat quicumque de bono quod Deus per ipsum ecclesie nostre restituit ultra . . . fuerit m. . . . In campi facta examinatione probi et precipui homines fuerunt presentes: dux Godefridus, comes Albertus, Heinricus filius ejus, comes Cuono, Rodulfus frater ejus, advocatus Adelardus, Thiebaldus, Wolbertus, Hermannus de Heis, Boso de Braz, Waltherus de Abliz, Robertus de Lonia et populi multitudo infinita. In deliberatione nostra postquam Gisleberto campioni fecimus, interfuimus ego Bodulfus abba, Goderannus decanus, Emino prepositus, Hubertus et omnium fratrum nostrorum assensus. Et vestiture que facta est ipsi in generali placito testes sunt: Werizo iudex; Ingenulfus villicus; scabioni

: Euerardus, Rainerus, Werinus, Johannes, Gislimarus, Geroldus, Ingelmarus, et ceteri placito insidentes. Actum est anno ab incarnatione Domini M° XC° V°, indictione IIII, presule Otberto.